

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 20. ledna 2009
(OR. en)**

5208/09

COPEN 7

PRÁVNÍ PŘEDPISY A JINÉ AKTY

Předmět: Návrh rámcového rozhodnutí Rady o předcházení kompetenčním sporů
v trestním řízení a jejich řešení

Návrh

RÁMCOVÉHO ROZHODNUTÍ RADY 2009/.../SVV

ze dne

**o předcházení kompetenčním sporů
v trestním řízení a jejich řešení**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 31 odst. 1 písm. c) a d) a čl. 34 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na podnět České republiky, Polské republiky, Republiky Slovinsko, Slovenské republiky a Švédského království,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu¹,

¹ Stanovisko ze dne ... (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská unie si stanovila cíl zachovat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva.
- (2) V souladu s Haagským programem na posílení svobody, bezpečnosti a práva v Evropské unii, přijatým Evropskou radou na zasedání ve dnech 4. a 5. listopadu 2004, a ve snaze zvýšit účinnost trestního stíhání při současném zajištění řádného výkonu spravedlnosti by měla být zvláštní pozornost věnována možnostem soustředit trestní stíhání přeshraničních mnohostranných případů v jednom členském státě a dále by měla být pozornost věnována dodatečným návrhům, včetně kompetenčních sporů, aby bylo možné dokončit souhrnný program opatření k provádění zásady vzájemného uznávání soudních rozhodnutí v trestních věcech.
- (3) Cílem opatření stanovených v tomto rámcovém rozhodnutí by mělo být zejména předcházet kompetenčním sporům a řešit je, zajistit, aby řízení probíhala v rámci nejvhodnější příslušnosti, a zavést větší průhlednost a objektivitu při volbě trestní příslušnosti v situacích, kdy skutečnosti případu náležejí do příslušnosti dvou nebo více členských států.

- (4) V situacích, kdy skutečnosti náležejí do příslušnosti více členských států a mohou vést ke kompetenčnímu sporu, nelze zaručit, že příslušnost, která je pro trestní řízení zvolena, je nejvhodnější nebo že je vybrána průhledným a objektivním způsobem zohledňujícím konkrétní okolnosti případu a charakteristiky každé možné příslušnosti. Ve společném evropském prostoru svobody, bezpečnosti a práva je nezbytné přijmout opatření s cílem zajistit, aby vnitrostátní orgány byly včasné fázi informovány o skutečnostech, které mohou vyvolat kompetenční spor, a aby bylo dosaženo dohody co možná nejvíce soustředit trestní řízení ve věci takových skutečností do jediné příslušnosti s ohledem na společná a objektivní kritéria a na průhlednost.
- (5) Toto rámcové rozhodnutí by se mělo uplatňovat na dvě situace. V první situaci zavádí postup výměny informací, pokud příslušné orgány jednoho členského státu vedou trestní řízení ve věci konkrétních skutečností a potřebují zjistit, zda v jiných členských státech již neprobíhají řízení ve věci stejných skutečností. Ve druhé situaci vedou příslušné orgány jednoho členského státu trestní řízení ve věci konkrétních skutečností a zjistí jiným způsobem než postupem oznamování, že příslušné orgány jiných členských států již vedou trestní řízení ve věci stejných skutečností. V takové situaci by se neměl použít postup oznamování a příslušné státy by měly zahájit přímé konzultace.

- (6) Účelem tohoto rámcového rozhodnutí není řešit negativní kompetenční spory, kdy ve věci spáchaného trestného činu nestanovil svou příslušnost žádný členský stát. Situace, kdy členský stát stanovil svou příslušnost, ale není ochoten ji vykonat, by měla být pro účely tohoto rozhodnutí považována za zvláštní kategorii pozitivního kompetenčního sporu.
- (7) Žádný z dotčených členských států by neměl být povinen vzdát se své příslušnosti ani ji převzít, aniž by si to sám přál. Pokud nedojde k dohodě, měly by si členské státy ponechat právo zahájit trestní řízení ve věci kteréhokoli trestného činu, který spadá do jejich příslušnosti.
- (8) Tímto rámcovým rozhodnutím není dotčena zásada zákonnosti ani zásada oportunity podle vnitrostátního práva členských států. Jelikož však hlavním cílem tohoto rámcového rozhodnutí je zabránit zbytečným souběžným trestním řízením, jeho uplatňování by nemělo vyvolat kompetenční spor, který by jinak nevznikl.
- (9) Toto rámcové rozhodnutí se nedotýká zásady *ne bis in idem*, jak ji stanoví prováděcí úmluva k Schengenské dohodě¹ a příslušná judikatura Soudního dvora Evropských společenství, ani nemá za účel ji upravovat, a to ani nepřímo.

¹ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19.

- (10) Tímto rámcovým rozhodnutím nejsou dotčena řízení v rámci Evropské úmluvy o předávání trestního řízení, podepsané ve Štrasburku dne 15. května 1972, ani jakákoli jiná ujednání týkající se předávání trestního řízení mezi členskými státy.
- (11) Pokud je obviněný státním příslušníkem jiného členského státu, nemělo by se to bez dalšího považovat za významnou souvislost.
- (12) Při popisu skutečností, jež jsou předmětem trestního řízení, v rámci oznamování by oznamující orgán měl zejména přesně uvést, kde, kdy a jak byl trestný čin spáchán, jakož i podrobnosti o podezřelé nebo obviněné osobě, aby mohl odpovídající orgán určit, zda v jeho členském státě probíhá trestní řízení ve věci týchž skutečností.
- (13) Přímé konzultace může zahájit kterýkoli dotčený členský stát jakýmikoli komunikačními prostředky.
- (14) Toto rámcové rozhodnutí stanoví, kdy jsou příslušné orgány povinny zahájit přímé konzultace. Nic by však nemělo bránit tomu, aby orgány zahájily přímé konzultace dobrovolně s cílem dohodnout se na nejvhodnější příslušnosti v jakékoli jiné situaci.

- (15) V situaci, kdy se příslušné orgány dozvědí, že skutečnosti, které jsou předmětem probíhajícího nebo očekávaného trestního řízení v jednom členském státě, byly předmětem řízení v jiném členském státě, které bylo pravomocně ukončeno, by měla by podpořena následná výměna informací. Jejím účelem by mělo být poskytnout příslušným orgánům členského státu, kde bylo řízení pravomocně ukončeno, informace a důkazy umožňující případně obnovit řízení v souladu s jejich vnitrostátním právem.
- (16) Toto rámcové rozhodnutí by nemělo vést k nadměrné byrokracii v případech, kdy jsou pro řešení problémy snadno k dispozici vhodnější alternativy. Pokud tedy mezi členskými státy fungují pružnější nástroje nebo ujednání, měly by mít přednost před tímto rámcovým rozhodnutím.
- (17) Toto rámcové rozhodnutí by mělo být doplňkové a nemělo by jím být dotčeno rozhodnutí Rady 2008/.../SVV ze dne ... o posílení Eurojustu a o změně rozhodnutí 2002/187/SVV^{1*} a mělo by využívat mechanismy, které již v rámci Eurojustu existují.

¹ Úř. věst. L

* Pro Úř. věst.: vložte prosím číslo, datum a odkaz na vyhlášení rozhodnutí obsaženého v dokumentu 14927/08.

- (18) Rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech¹ by se mělo použít na ochranu osobních údajů poskytovaných podle tohoto rámcového rozhodnutí.
- (19) Toto rámcové rozhodnutí ctí základní práva a dodržuje zásady uznávané článkem 6 Smlouvy o Evropské unii a zohledněné v Listině základních práv Evropské unie,

PŘIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ:

¹ Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 60.

KAPITOLA 1

OBECNÉ ZÁSADY

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tímto rámcovým rozhodnutím se zavádí
 - a) procedurální rámec, v němž si vnitrostátní orgány vyměňují informace o probíhajícím trestním řízení ve věci konkrétních skutečností s cílem zjistit, zda v jiném členském státě nebo členských státech neprobíhají souběžná řízení ve věci stejných skutečností, a v němž mohou jejich vnitrostátní orgány zahájit přímé konzultace s cílem dosáhnout vzájemné dohody o nejvhodnější příslušnosti pro vedení trestního řízení ve věci konkrétních skutečností spadajících do příslušnosti dvou nebo více členských států;
 - b) pravidla a společná kritéria, jež zohledňují vnitrostátní orgány dvou nebo více členských států, kdykoli usilují o dohodu ohledně nejvhodnější příslušnosti pro vedení trestního řízení ve věci konkrétních skutečností.

2. Toto rámcové rozhodnutí se použije,
- a) pokud příslušné orgány jednoho členského státu vedou trestní řízení a zjistí, že skutečnosti, které jsou předmětem tohoto řízení, vykazují významnou souvislost s jedním nebo více dalšími členskými státy a je možné, že příslušné orgány tohoto jiného členského státu nebo členských států vedou trestní řízení ve věci stejných skutečností;
- nebo
- b) pokud příslušné orgány jednoho členského státu vedou trestní řízení a jakýmkoli prostředky se dozvědí, že příslušné orgány jednoho nebo více jiných členských států vedou trestní řízení ve věci stejných skutečností.
3. Toto rámcové rozhodnutí se nepoužije na situace, kdy ve věci spáchaného trestného činu nestanovil svou příslušnost žádný členský stát.
4. Toto rámcové řízení se nepoužije na žádná řízení zahájená proti podnikům, je-li cílem těchto řízení uplatnění právních předpisů Evropského společenství v oblasti hospodářské soutěže.
5. Toto rámcové rozhodnutí nezakládá osobám žádná práva, kterých se lze dovolávat před vnitrostátními orgány.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto rámcového rozhodnutí se rozumí:

- a) „oznamujícím státem“ členský stát, jehož příslušné orgány zasílají oznámení příslušným orgánům jiného členského státu nebo vyzývají příslušné orgány jiného členského státu k zahájení přímých konzultací;
- b) „odpovídajícím státem“ členský stát, jehož příslušné orgány přijímají od příslušných orgánů jiného členského státu oznámení nebo výzvy k zahájení přímých konzultací;
- c) „probíhajícím řízením“ trestní řízení včetně přípravného řízení vedené podle vnitrostátního práva příslušnými orgány některého členského státu ve věci konkrétních skutečností;
- d) „oznamujícím orgánem“ orgán určený podle vnitrostátního práva, aby oznamoval orgánům jiného členského státu probíhající trestní řízení, přijímal odpovědi na taková oznámení a projednával a řešil s příslušným orgánem jiného členského státu otázku nejvhodnější příslušnosti pro vedení trestního řízení ve věci konkrétních skutečností, které spadají do příslušnosti těchto členských států;

- e) „odpovídajícím orgánem“ orgán určený podle vnitrostátního práva, aby přijímal oznámení o probíhajícím trestním řízení v jiném členském státě, odpovídal na taková oznámení a projednával a řešil s příslušným orgánem jiného členského státu otázku nejvhodnější příslušnosti pro vedení trestního řízení ve věci konkrétních skutečností, které spadají do příslušnosti těchto členských států.

Článek 3

Určení oznamujících a odpovídajících orgánů

1. Každý členský stát oznámí generálnímu sekretariátu Rady, který orgán byl určen, aby jednal jako oznamující orgán a jako odpovídající orgán. Členský stát může určit jediný orgán, který bude jednat jako oznamující i odpovídající orgán.
2. Generální sekretariát Rady zpřístupní obdržené informace všem členským státům a Komisi a zveřejní je v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Možnost pověření jiného vnitrostátního orgánu úkoly určeného orgánu

1. V jakékoli fázi řízení, na kterou odkazuje toto rámcové rozhodnutí, může oznamující nebo odpovídající orgán rozhodnout, že úkoly pověřeného orgánu podle čl. 3 odst. 1 svěří jinému vnitrostátnímu orgánu, například orgánu příslušnému podle vnitrostátního práva k vedení trestního řízení.
2. Rozhodnutí přijaté v souladu s odstavcem 1 a kontaktní údaje o pověřeném orgánu se sdělí neprodleně oznamujícímu nebo odpovídajícímu orgánu dotyčného členského státu.
3. Rozhodnutí uvedené v odstavci 1 nabývá účinku dnem přijetí sdělení podle odstavce 2.

KAPITOLA 2

VÝMĚNA INFORMACÍ

Článek 5

Oznamování

1. Zjistí-li orgány členského státu příslušné podle vnitrostátního práva k vedení trestního řízení, že skutečnosti, které jsou předmětem probíhajícího řízení, vykazují významnou souvislost s jiným členským státem nebo členskými státy, oznamující orgán prvně uvedeného členského státu oznámí, jakmile to bude proveditelné, odpovídajícím orgánům členských států, se kterými řízení vykazuje významnou souvislost, že takové řízení probíhá, aby zjistil, zda odpovídající členské státy vedou trestní řízení ve věci stejných skutečností.
2. Povinnost oznámení podle odstavce 1 se vztahuje pouze na trestné činy, které se v oznamujícím státě trestají odnětím svobody nebo ochranným opatřením spojeným se zbavením osobní svobody s maximální hranicí nejméně jeden rok, a podle toho, jak jsou definovány právem oznamujícího členského státu.

Článek 6

Významná souvislost

1. Souvislost se považuje za významnou, pokud k jednání, které způsobilo trestný čin, nebo k podstatné části tohoto jednání došlo na území jiného členského státu
2. Existuje-li v řízení souvislost s dalším členským státem jiným, než je členský stát uvedený v odstavci 1, přijme se rozhodnutí, zda se určitá souvislost má považovat za významnou, pro každý případ jednotlivě, zejména odkazem na společná kritéria uvedená v čl. 15 odst. 2.

Článek 7

Postup oznamování

1. Oznamující orgán zašle oznámení odpovídajícímu orgánu jakýmkoli způsobem, o němž lze uchovat písemný záznam, aby měl odpovídající stát možnost ověřit pravost oznámení.
2. Není-li odpovídající orgán znám, provede oznamující orgán veškerá nezbytná šetření, včetně šetření prostřednictvím kontaktních míst Evropské soudní sítě nebo Eurojustu, aby od odpovídajícího státu získal podrobné údaje o odpovídajícím orgánu.

3. Pokud orgán odpovídajícího státu, který obdrží oznámení, není příslušným odpovídajícím orgánem podle článku 3, předá automaticky oznámení příslušnému orgánu a vyrozumí o tom oznamující orgán.

Článek 8

Forma a obsah oznámení

1. Oznámení musí obsahovat tyto informace:
- a) podrobné údaje o vnitrostátním orgánu nebo orgánech, které se případem zabývají;
 - b) popis skutečností, které jsou předmětem oznamovaného probíhajícího řízení, včetně povahy významné souvislosti;
 - c) fáze probíhajícího řízení a
 - d) podrobné údaje o podezřelé nebo obviněné osobě, jsou-li známy, a o případných obětech.

2. Oznámení může obsahovat jakékoli další důležité informace související s probíhajícím řízením v oznamujícím státě, například pokud jde o jakékoli překážky, které se v oznamujícím státě vyskytly.
3. Oznamující orgán použije formulář A obsažený v příloze.

Článek 9

Forma a obsah odpovědi

1. Odpověď musí obsahovat tyto informace:
 - a) podrobné údaje o vnitrostátním orgánu nebo vnitrostátních orgánech, které se případem zabývají nebo zabývaly, pokud existují;
 - b) zda v odpovídajícím státě probíhá řízení ve věci některých nebo všech skutečností, které jsou předmětem oznámení, a fáze, v níž se toto řízení nachází;
 - c) zda v odpovídajícím státě proběhlo řízení ve věci některých nebo všech skutečností, které jsou předmětem oznámení, včetně druhu pravomocného rozhodnutí;
 - d) zda orgány odpovídajícího státu zamýšlejí případně zahájit vlastní trestní řízení ve věci konkrétních skutečností, které jsou předmětem oznámení.

2. Odpověď může obsahovat jakékoli další důležité informace, zejména informace o odlišných, avšak relevantních skutečnostech, které jsou předmětem řízení v odpovídajícím státě.
3. Při odpovědi na oznámení použije odpovídající orgán formulář B obsažený v příloze.

Článek 10

Lhůty a dodatečné informace

1. Odpovídající orgán odpoví na oznámení ve lhůtě patnácti dnů ode dne přijetí oznámení.
2. V případě nutnosti se lhůta může prodloužit o další období až patnácti dnů. Odpovídající orgán však takové prodloužení oznámí ve lhůtě stanovené v odstavci 1.
3. Shledá-li odpovídající orgán, že informace oznamujícího orgánu jsou nedostatečné k tomu, aby mohl odpovědět, může ve lhůtě stanovené v odstavci 1 požádat o dodání nezbytných dodatečných informací a může stanovit přiměřenou lhůtu pro jejich přijetí.
4. Lhůta stanovená v odstavci 1 počíná po přijetí dodatečných informací běžet znovu.

Článek 11
Nedodání odpovědi

Neodpoví-li odpovídající orgán ve lhůtách stanovených v článku 10, může oznamující orgán přijmout veškerá opatření, která považuje za vhodná, aby na věc upozornil odpovídající stát, včetně oznámení záležitosti Eurojustu.

KAPITOLA 3
PŘÍMÉ KONZULTACE

Článek 12
Přímé konzultace

1. Při předávání odpovědi nebo po jejím předání zahájí oznamující a odpovídající orgán přímé konzultace s cílem se dohodnout na nejvhodnější příslušnosti pro vedení trestního řízení ve věci konkrétních skutečností, které mohou spadat do příslušnosti obou orgánů, pokud
 - a) v odpovídajícím státě probíhá řízení ve věci některých nebo všech skutečností, které jsou předmětem oznámení; nebo
 - b) orgány odpovídajícího státu mají v úmyslu zahájit trestní řízení ve věci některých nebo všech skutečností, které jsou předmětem oznámení.

2. Vnitrostátní orgány zahájí přímé konzultace podle odstavce 1 v případě, že odpovídající orgány více členských států obdrží oznámení o témže probíhajícím řízení. V takovém případě odpovídá za koordinaci těchto konzultací příslušný oznamující orgán.
3. Není-li oznámení zasláno, zahájí dva nebo více členských států přímé konzultace prostřednictvím svých oznamujících nebo odpovídajících orgánů s cílem dohodnout se na nejvhodnější příslušnosti, pokud se jakýmikoli prostředky dozvědí, že probíhají nebo že se očekávají souběžná trestní řízení ve věci konkrétních skutečností.

Článek 13

Poskytování informací o důležitých procedurálních aktech nebo opatřeních

Oznamující a odpovídající orgány, které zahájily přímé konzultace, se navzájem informují o veškerých důležitých procedurálních opatřeních, která přijmou po zahájení konzultací.

KAPITOLA 4

URČENÍ

NEJVHODNĚJŠÍ PŘÍSLUŠNOSTI

Článek 14

Cíl konzultací

1. Obecným cílem konzultací ohledně nejvhodnější příslušnosti je dohodnout se, že trestní řízení ve věci všech skutečností spadajících do příslušnosti dvou nebo více členských států povedou příslušné orgány jediného členského státu.
2. Probíhají-li v některém členském státě řízení ve věci skutečností, které spolu souvisejí, avšak nejsou totožné se skutečnostmi, které jsou předmětem konzultací ohledně nejvhodnější příslušnosti, nebo pokud není možné vést trestní řízení v jediném členském státě, zejména s ohledem na složitost daných skutečností nebo na počet obviněných osob v daném řízení, může být vhodnější vést trestní řízení, která by se týkala různých skutečností nebo různých osob, ve dvou nebo více členských státech.

Článek 15

Kritéria pro určení nejvhodnější příslušnosti

1. Obecně se předpokládá, že trestní řízení by mělo být vedeno v příslušnosti členského státu, v němž byla trestná činnost z největší části spáchána, čímž se rozumí místo, kde došlo z největší části ke skutkovému jednání osob, proti nimž je řízení vedeno.
2. Pokud se obecný předpoklad podle odstavce 1 nepoužije v důsledku skutečnosti, že existují jiné dostatečně významné faktory pro vedení trestního řízení svědčící výrazně ve prospěch jiné příslušnosti, zváží příslušné orgány členských států tyto dodatečné faktory s cílem dosáhnout dohody o nejvhodnější příslušnosti. Tyto dodatečné faktory zahrnují zejména
 - místo, kde se obviněná osoba nebo osoby nacházejí po zatčení, a možnosti zajištění jejich předání nebo vydání do jiných možných příslušností,
 - státní příslušnost nebo trvalý pobyt obviněných osob,
 - území státu, kde byla způsobena převážná část újmy,
 - důležité zájmy obětí,

- důležité zájmy obviněných osob,
- místo, kde se nacházejí důležité důkazní prostředky,
- ochrana zranitelných nebo zastrašovaných svědků, jejichž svědectví je pro příslušné řízení důležité,
- bydliště nejdůležitějších svědků a jejich možnost cestovat do členského státu, kde byla spáchána většina trestné činnosti,
- fáze řízení ve věci daných skutečností, již bylo dosaženo,
- existence probíhajících souvisejících řízení,
- hospodárnost řízení.

Článek 16

Spolupráce s Eurojustem

1. Každý vnitrostátní orgán může v jakékoli fázi vnitrostátního řízení
 - a) požádat Eurojust o poradenství;
 - b) rozhodnout, že Eurojustu sdělí konkrétní případy nastolující otázku nejvhodnější příslušnosti.

2. Nebylo-li v případech spadajících do oblasti působnosti Eurojustu možné dosáhnout dohody o nejvhodnější příslušnosti členského státu pro vedení trestního řízení ve věci konkrétních skutečností, kterýkoli dotčený členský stát Eurojustu oznámí, že dohody nebylo dosaženo, jakož i případy, kdy vzájemné dohody nebylo dosaženo do deseti měsíců od zahájení přímých konzultací.

Článek 17

Případy, v nichž nebylo dosaženo dohody

Ve výjimečných případech, kdy

- a) nebylo dosaženo dohody ani po intervenci Eurojustu v souladu s článkem 16;
nebo
- b) v případech nespádajících do oblasti působnosti Eurojustu byly přímé konzultace ukončeny bez dosažení dohody nebo v případech, kdy dohody nebylo dosaženo do šesti měsíců od zahájení přímých konzultací,

informují členské státy Eurojust o důvodech, pro které nemohlo být dohody dosaženo.

KAPITOLA 5

RŮZNÉ

Článek 18

Další výměna informací

1. Zjistí-li příslušné orgány jednoho členského státu jakýmkoli prostředky, že skutečnosti, které jsou předmětem probíhajícího nebo očekávaného řízení v daném členském státě, byly předmětem řízení v jiném členském státě, které bylo pravomocně ukončeno, může oznamující orgán prvního členského státu o této situaci informovat odpovídající orgán druhého členského státu a může mu předat veškeré příslušné informace.
2. Zjistí-li odpovídající orgán buď z oznámení, nebo jakýmkoli jinými prostředky, že skutečnosti, které byly předmětem řízení, jež bylo v jeho členském státě pravomocně ukončeno, jsou nebo byly předmětem probíhajícího nebo očekávaného řízení v jiném členském státě, může odpovídající orgán zvážit, zda bude požadovat dodatečné informace, které by mu umožnily řádně posoudit možnost obnovení řízení podle vnitrostátního práva.

KAPITOLA 6

OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 19

Jazyky

Každý členský stát uvede v prohlášení uloženém v generálním sekretariátu Rady jazyky, v nichž bude přijímat oznámení uvedené v článku 5, a jazyky, v nichž bude na oznámení odpovídat.

Článek 20

Vztah k právním nástrojům a jiným ujednáním

1. Umožňují-li jiné právní nástroje nebo ujednání, aby cíle tohoto rámcového rozhodnutí byly rozšiřovány, nebo napomáhají-li zjednodušit nebo usnadnit postup, jímž si vnitrostátní orgány vyměňují informace o svých probíhajících řízeních, zahajují přímé konzultace a usilují o dosažení dohody o nejvhodnější příslušnosti pro vedení trestního řízení ve věci konkrétních skutečností spadajících do příslušnosti dvou nebo více členských států, mohou členské státy
 - a) nadále uplatňovat dvoustranné nebo vícestranné dohody nebo ujednání platné ke dni vstupu tohoto rámcového rozhodnutí v platnost;

- b) uzavírat dvoustranné nebo vícestranné dohody nebo ujednání po dni vstupu tohoto rámcového rozhodnutí v platnost.
2. Dohody a ujednání uvedené v odstavci 1 nemají v žádném případě dopad na vztahy se členskými státy, které nejsou jejich stranami.
3. Do tří měsíců od vstupu tohoto rámcového rozhodnutí v platnost oznámí členské státy generálnímu sekretariátu Rady a Komisi stávající dohody a ujednání uvedené v odst. 1 písm. a), které si přejí nadále uplatňovat.
- Členské státy rovněž oznámí generálnímu sekretariátu Rady a Komisi veškeré nové dohody a ujednání podle odst. 1 písm. b) do tří měsíců od jejich podpisu.
4. Tímto rámcovým rozhodnutím není dotčeno rozhodnutí Rady 2008/.../SVV*.

* Pro Úř. věst: vložte prosím číslo rozhodnutí obsaženého v dokumentu 14927/08

Článek 21

Provádění

Členské státy přijmou nezbytná opatření pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím do dne ...*.

Ve stejné lhůtě sdělí členské státy generálnímu sekretariátu Rady a Komisi znění předpisů, kterými ve svém vnitrostátním právu provádějí povinnosti, jež pro ně vyplývají z tohoto rámcového rozhodnutí.

Článek 22

Zpráva

Do ...** předloží Komise zprávu Evropskému parlamentu a Radě, v níž posoudí rozsah, v jakém členské státy přijaly nezbytná opatření k dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím, a případně přiloží legislativní návrhy.

* Pro Úř. věst:

** Pro Úř. věst.:

Článek 23
Vstup v platnost

Toto rámcové rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda nebo předsedkyně
